

Aan de Griffie van het Hof van Discipline
Postbus 132
4840 AC Prinsenbeek

Holten, 20 maart 2013

Beroepschrift in de zaak 12-151

Geachte dames/heren,

Hierbij komen wij in beroep tegen de Beslissing van de Raad van Discipline van 4 maart 2013, omdat wij ons met een groot deel van de inhoud daarvan niet kunnen verenigen, dit vanwege zwaarwegende redenen, die wij alle onderstaand zullen verwoorden en uitgebreid zullen onderbouwen.

Onder het kopje 2. Feiten zijn enkele zaken niet dan wel onvolledig weergegeven:

2.2 De V.o.f. waarin de heer I.Süss vennoot was was niet dezelfde V.o.f. die op 14 maart 2002 de huurovereenkomst zou hebben afgesloten, welke foutieve weergave van de feiten overigens niet van het grootste belang is. Wel van groot belang is, dat de Raad ten onrechte heeft gesteld, dat de huurovereenkomst is afgesloten door Xenon Computers V.o.f., hetgeen reeds materieel onmogelijk is, omdat deze V.o.f. reeds op 31 december 2000 heeft opgehouden te bestaan, dus beëindigd is, hetgeen overtuigend is bewezen door de akten van bedrijfsoverdracht d.d. 3 september 2002 (**bijlagen 1, 2, 3 en 4**), die mr. Naus reeds op 3 oktober 2006 van de advocaat van de heren Hofs heeft ontvangen en ook nadien meerdere malen heeft ontvangen. Zie daartoe het door ons gestelde in punt 30 van de klachtenbrief.

Ter zitting is door ons het arrest d.d. 2 oktober 2012 (**bijlage 5**) van het gerechtshof te Arnhem aan de Raad overhandigd, waarin dit feit door het Hof wordt bevestigd.

Duidelijk is, dat de Raad de overtuigende bewijsvoering van klagers heeft genegeerd en gewoon is afgegaan op een mededeling van mr. Naus in zijn verweerbrief d.d. 9 februari 2012, waarin hij in de Inleiding simpelweg heeft gesteld, dat de huurovereenkomst met zijn cliënte is gesloten met Xenon Computers V.o.f.

2.3 Het daar opgesomde is in zijn geheel foutief en heeft niets met feiten van doen. Kortweg stellen wij, dat Xenon Computers V.o.f. op de huurovereenkomst is genoemd vanwege administratieve redenen (o.a.nog geen B.T.W.nummer inzake Xenon Webstore B.V. (i.o.) beschikbaar), hetgeen een voorstel van V.N.I. en haar makelaar was. De overdracht van de vennootschapsaandelen van de beide heren Hofs in Xenon Computers V.o.f. aan Xenon Webstore B.V.(i.o.) heeft reeds plaatsgevonden op 31 december 2000 en Xenon Webstore B.V. is opgericht op 1 juli 2002. Dit alles is duidelijk verwoord in de akten van bedrijfsoverdracht d.d. 3 september 2002, de inhoud waarvan slechts een bekrachtiging is van hetgeen op 31 december 2000 heeft plaatsgevonden. De oprichtingsdatum van Xenon Webstore B.V. is 1 juli 2002, waarvan V.N.I. op 15 oktober 2002 schriftelijk op de hoogte is gebracht en hetgeen meerdere malen in de processtukken is vermeld. Zie daaromtrent ook het arrest van het gerechtshof d.d. 2 oktober 2012.

2.6 Daar moet uitdrukkelijk staan, dat R.T.B.Hofs en Mensink werden aangeschreven als voormalige vennoten van Xenon Webstore V.o.f., hetgeen een andere V.o.f. is dan Xenon Computers V.o.f. , welk feit van wezenlijk belang was met betrekking tot de beoordeling van het geschil.

In tegendeel tot hetgeen de Raad onder 5.3 beweert was er helemaal geen onduidelijkheid dan wel complexiteit inzake de contractspartijen bij het aangaan van de huurovereenkomst. Xenon Webstore B.V. was nog niet perfect en tot de datum van oprichting en berichtgeving daarvan aan V.N.I. is op voorstel van V.N.I. Xenon Computers V.o.f. om administratieve redenen als huurster in de huurovereenkomst genoemd, waardoor op het moment van de ingangsdatum van de huur meteen een KvK-nummer en ook een B.T.W.-nummer (vereist vanwege de met B.T.W. belaste huur) beschikbaar waren.

Ad klachtenonderdeel 1, 2, 6 en 16)

Wij merken in de eerste plaats op, dat de Raad volstrekt onvoldoende aandacht heeft besteed aan de zeer ernstige fouten en gedragingen van mr. Naus zoals door ons verwoord in de klachten 1, 2, 6 en 16 en zich er met een Jantje van Leiden vanaf heeft gemaakt.

Het is door de (korte) samenvatting van de Raad van vier ernstige klachten dan ook heel lastig voor ons om op zijn Beslissing over die klachten adequaat te reageren.

Wij zijn het er absoluut niet mee eens, dat mr. Naus heeft kunnen en mogen bepleiten, dat de huurovereenkomst pas op 14 maart 2007 en niet eerder tot een einde is gekomen en al helemaal niet, dat dat van rechtswege het geval is geweest, zoals de Raad stelt, en wel om de volgende redenen, die wij slechts verkort zullen weergeven, omdat die reeds degelijk onderbouwd in de klachtenbrieven d.d. 22 december 2011 en 13 april 2012 zijn verwoord, waarnaar verwezen zal worden.

Inzake de beëindiging op 14 maart 2007:

- a) De opzegging door de curator (zie onder de punten 2 t/m 6 van klacht 1)
- b) De opzegging van het huurcontract door de bewindvoerder van B.Th.Hofs tijdens de wettelijke schuldsaneringsregeling (zie onder de punten 7 t/m 10 van klacht 1)
- c) De vaststellingen van de rechters (zie onder de punten 11 t/m 14 van klacht 1)

Al het bovenstaande was bij mr. Naus bekend doordat deze informatie zich in het dossier bevond dan wel hij toen al rechtstreeks betrokken was bij de zaak.

Inzake de van rechtswege beëindiging op 14 maart 2007:

- a) Een van rechtswege beëindiging van een huurovereenkomst na vijf jaren is ingevolge de wet onmogelijk, hetgeen onder klacht 2 (punt 16) overtuigend is bewezen. Bovendien is daar uitdrukkelijk bewezen, dat er niet is voldaan aan de in de huurovereenkomst vermelde opzeggingsformaliteiten.

Dat het gerechtshof in de zaak van R.T.B.Hofs gezien alle keiharde feiten, dat de zaken anders lagen, een kapitale juridische mislag in het arrest d.d. 19 april 2011 heeft gemaakt, maakt de gedraging van mr. Naus vanzelfsprekend niet anders. Bovendien is hij degene geweest, die het Hof de verkeerde informatie dienaangaande heeft gegeven en wel in punt 43 van de Memorie van Grieven d.d. 23 juli 2007. Zie daartoe het door ons gestelde onder punt 17 c) t/m f).

Wij volharden dan ook in hetgeen wij in onze brief d.d. 13 april 2012 op het verweer van mr. Naus in zijn brief van 9 februari 2012 dienaangaande hebben gesteld, namelijk dat het volstrekt ongeloofwaardig is, dat V.N.I. mr. Naus onderbouwd zou hebben medegedeeld, dat de huurovereenkomst is geëindigd op 14 maart 2007, laat staan dat V.N.I. onderbouwd zou hebben medegedeeld, dat dit van rechtswege zou zijn gebeurd en dat al zou dat zo zijn, mr. Naus als advocaat de plicht had rekening te houden met de hem bekende zwaarwegende feiten, met name inzake de opzeggingen van de huurovereenkomst door curator mr. Haafkes en bewindvoerder mr. Daniëls en de uitspraken van meerdere rechters dienaangaande, zoals verwoord in onze klacht 1. Daar hoeft niets meer aan te worden toegevoegd.

Inzake de ongeloofwaardigheid van de bovengenoemde onderbouwde mededelingen van V.N.I. wijzen wij er voorts op, dat V.N.I. de ontruiming van het pand reeds in de dagvaarding d.d. 23 december 2003 had gevorderd en daarop haar eisen na het gewonnen ontruimingskortgeding inzake de ontruiming op 25 februari 2004 geheel had afgestemd, welke eisen alle door R.T.B.Hofs zijn vervuld, dit met ondersteuning van medewerkers en enkele bedrijven. Tenslotte heeft de heer P.Silderhuis van V.N.I. na het maken van de benodigde foto's, het opnemen van alle meterstanden en het opmaken van een proces-verbaal van oplevering de sleutels van Hofs jr. in ontvangst genomen, waarna zowel de advocaat van V.N.I. als die van Xenon op de hoogte zijn gesteld van de gang van zaken. Tijdens de procedures zijn door zowel R.T.B.Hofs als zijn vader B.Th.Hofs uitgebreide documenten inzake de gehele gang van zaken met betrekking tot die oplevering overgelegd, waarvan mr. Naus natuurlijk op de hoogte was, zoals blijkt uit punt 22 van de klachtenbrief.

Ook het door ons gestelde onder klacht 6 is onomstotelijke en relevante bewijsvoering inzake de onacceptabele en ook juridisch foutieve handelwijze van mr. Naus, die de Raad niet kan goedpraten door eenvoudigweg te stellen, dat mr. Naus mocht verkondigen, dat de betalingsplicht voortduurde tot het moment van opzegging door de bewindvoerder, zijnde 16 september 2005. De Raad "vergeet" gemakshalve, dat mr. Naus het inzake R.T.B.Hofs nog bonter heeft gemaakt door te beweren, dat die betalingsplicht heeft geduurd tot 14 maart 2007.

Het handelen van V.N.I. in verband te brengen met het verkrijgen van zekerheid omtrent de beëindigingsdatum van de huurovereenkomst is gezien al het in onze klachten en hierboven gestelde ronduit belachelijk en een regelrechte aanfluiting te noemen, welk "verband" alleen maar gelegd is om de schandalige handelwijze van deze advocaat "goed te praten".

Ad klachtonderdeel 3)

In de eerste plaats stellen wij, dat wij in die klacht niet hebben gesteld, dat mr. Naus zich schuldig heeft gemaakt aan misleiding van de rechter of aan falsificatie. Wel hebben wij overtuigend bewezen, dat mr. Naus na het arrest van het Hof d.d. 10 juni 2008 tijdens de vervolprocedures bewust misbruik heeft gemaakt van de daarin tenenkrommende zeer ernstige juridische misslag met betrekking tot o.a. het onderwerp "eiswijziging". Mr. Naus was immers op de hoogte van het door hem dienaangaande gestelde in punt 43 van de MvGr. d.d. 23 juli 2007 en wist als advocaat natuurlijk zeer goed, dat dit helemaal geen wijziging van eis inhield, doch slecht een vaststelling, die overigens ook nog eens feitelijk en juridisch foutief was, en er reeds op formele gronden in die memorie geen sprake was van een eiswijziging, dit zoals uitgebreid onderbouwd in onze grief 3. Wij blijven er bij, dat mr. Naus bewust misbruik heeft gemaakt van de overduidelijke schending van een procedurele norm door het Hof dan wel juridische misslag van het Hof inzake de zogenaamde eiswijziging. Daar behoeft niets meer aan te worden toegevoegd.

De zeer ernstige gevolgen van die handelwijze van V.N.I., zoals aangegeven onder punt 19, uiteindelijk eindigend in een volslagen onterechte veroordeling van zowel R.T.B.Hofs als B.Th.Hofs tot betaling aan V.N.I. van enorme bedragen aan zogenaamde achterstallige huur is de Raad blijkbaar worst. Reeds daaruit blijkt, dat hetgeen de Raad onder punt 5.1 heeft gesteld een holle nietszeggende frase is, omdat geen zinnig mens die op de hoogte zou zijn van de gang van zaken zou geloven, dat mr. Naus niet begrepen zou hebben, dat het Hof inzake die eiswijziging een kapitale juridische misslag had gemaakt en evenmin zou vinden, dat mr. Naus zich door het misbruik maken van die situatie zich tegenover zijn wederpartij niet schuldig zou hebben gemaakt aan een handelwijze of nalaten, dat een behoorlijk advocaat niet betaamt.

Ad klachtonderdeel 4)

Het kan zo zijn, dat een belangenbehartiger mag en moet gebruik maken van tegenstrijdigheden in vonnissen dan wel arresten van rechters, maar dat is evident niet van toepassing wanneer die tegenstrijdigheden zeer ernstige en voor de uitkomst van de procedure van groot belang zijnde juridische mislagen betreffen, zoals in het onderhavige geval. Onomstotelijk staat immers vast, dat de kantonrechter wanneer zij in het vonnis d.d. 24 april 2007 gelijkluidend over de identiteit van de huurder had geoordeeld als in haar vonnis d.d. 19 mei 2009 zij dan de huurovereenkomst per de ontruimingsdatum had moeten opzeggen dan wel had moeten oordelen, dat de huurovereenkomst per de ontruimingsdatum was beëindigd, welke twee verzoeken in de dagvaarding d.d. 23 december 2003 door V.N.I. waren gedaan, waarvan mr. Naus vanzelfsprekend kennis droeg.

Wij zijn van mening, dat wij het dilemma voldoende duidelijk in klacht vier hebben verwoord, maar hebben er begrip voor wanneer de Raad dit niet helemaal zou hebben begrepen. Het gaat hier immers om een onvoorstelbare, ontoelaatbare en onbegrijpelijk move van de kantonrechter, die door haar alleen is gemaakt om met het arrest van het Hof d.d. 10 juni 2008 in de gelieerde zaak V.N.I./R.T.B.Hofs in de pas te lopen, welk arrest door V.N.I. als bewijsvoering is overgelegd in de zaak V.N.I./B.Th.Hofs. Uiteraard heeft mr. Naus die juridische misslag volkomen begrepen en heeft daar zoals gezegd ernstig misbruik van gemaakt om B.Th.Hofs te treffen.

Ad klachtonderdeel 5 en 10)

Hetgeen de Raad hier poneert is werkelijk te gek voor woorden. De Raad doet het voorkomen, alsof het juist is en de gewoonste zaak van de wereld, dat een advocaat inzake een duidelijk en zeer belangrijk wetsartikel de verkeerde uitleg geeft, dit met grote en onomkeerbare gevolgen voor de wederpartij. Daarbij spreekt de Raad ook nog eens over het volgen van de "visie" van de cliënt, welke idioterie door mr. Naus is aangedragen. Welnu, het kan zo zijn, dat een burger een visie of mening inzake een wetsartikel heeft, doch dit heeft zijn advocaat niet te hebben, laat staan dat hij een eventueel foutieve visie van zijn cliënt moet of mag volgen. Een advocaat dient uit hoofde van zijn (vermeende) professionaliteit de wet te kennen, waarvan overigens regelmatig door de overheid gesteld wordt dat ook iedere burger die wet behoort te kennen.

Verder verwijzen wij naar al hetgeen wij onder de Inleiding van onze brief d.d. 22 december 2011 hebben geschreven inzake uitspraken van Justitie en wijzen wij nogmaals nadrukkelijk op artikel 4.4 van de Gedragscodes en naar artikel 21 Rv. Zowel die code als dat wetsartikel heeft mr. Naus inzake wetsartikel 6:159 BW overtuigend aan zijn laars gelapt door keer op keer dit wetsartikel foutief te interpreteren.

Het behoeft geen betoeg, dat de Raad deze onzin heeft verkondigd om mr. Naus de hand boven het hoofd te houden.

Wij stellen dat het volstrekt duidelijk is, dat onze klacht 10, waarin zeer ernstige door mr. Naus begane misdrijvingen aan de kaak worden gesteld, in zijn geheel onbehandeld is gebleven. De Raad kan niet volstaan met slechts te stellen, dat mr. Naus niet meer heeft gedaan dan

berekeningen van V.N.I. inzake openstaande huurtermijnen, boetebedragen en rente te overleggen.

In die klacht 10 staan zeer ernstige fouten en misdragingen zijdens mr. Naus, die alle uitstekend door ons zijn onderbouwd.

Het is volstrekt onaannemelijk, dat mr. Naus als advocaat niet zou weten, dat de door hem gebezigde exorbitante bedragen van resp. € 2.005.710,--, € 1.134.282,49 en € 847.872,89 en uiteindelijk in totaliteit meer dan drie miljoen euro bedragen (welke berekeningen overigens niet door V.N.I. zijn aangereikt, maar zijn gedaan ten kantore van Poelmann van den Broek) niet klopten en een veelvoud behelsden van hetgeen waartoe de heren Hofs in werkelijkheid veroordeeld waren, namelijk tot betaling van ca. 55.000,--. De Raad heeft als feit (zie onder punt 2.9) nota bene zelf aangegeven, dat klagers bij vonnis in kort geding hoofdelijk zijn veroordeeld tot betaling van dit bedrag.

Inzake die hoofdelijkheid hebben wij in onze brief aangegeven, dat die in de processtukken op een gegeven moment niet meer voorkwam en dat mr. Naus ook daarvan misbruik heeft gemaakt door van ieder van de voormalige vennoten afzonderlijk het volle bedrag te eisen.

Tenslotte herhalen wij, dat de Raad niet met droge ogen kan volhouden, dat een advocaat, die zich bovendien huurrechtsspecialist noemt, niet op de hoogte zou moeten zijn van het feit, dat artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst een boete inhoudt van 2% per maand van het te laat betaalde huurbedrag. Het hanteren door deze advocaat van 24% samengestelde jaarrente inzake dat boetebeding kan onomstotelijk worden geduid als opzettelijke en welbewuste fraude, dit met het doel de heren Hofs onrechtmatig grote bedragen afhandig te maken. Waar een strafrechtelijke vervolging zelfs op zijn plaats zou zijn, praat de Raad ook deze schandalige handelwijze goed.

Ad klachtenonderdeel 7, 8, 9 en 11)

De Raad stelt ter behandeling van deze klachten, dat een advocaat en dus ook mr. Naus niet de verplichting heeft om een rechter te wijzen op procedurele nalatigheden. Wat er van deze stelling ook zij, wij hebben dat verwijt alleen gemaakt in onze klachten 7 en 8 en 11. Klacht 9 gaat namelijk over iets geheel anders. Daarvan heeft de Raad o.a. gezegd, dat haar niet is gebleken, dat mr. Naus op enig moment misbruik heeft gemaakt van de onkunde van de rechters. Wij wijzen er nadrukkelijk op, dat wij in die klacht hebben gesteld, dat mr. Naus ter comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 terzake het boetebeding (artikel 14.2 van de Alg. Bepalingen Huurovereenkomst) geheel bewust een foutieve berekening heeft overgelegd, dit uitsluitend en alleen met het doel B.Th.Hofs te laten veroordelen tot betaling van het gigantische bedrag van € 604.321,86. Deze handelwijze heeft niets te maken met misbruik van onkunde van rechters, maar is uit de koker van mr. Naus zelf gekomen en is volstrekt in strijd met de gedragscodes en bovenal met wetsartikel 21 Rv. Zijn gedraging kan niet goed worden gepraat omdat hij gebruik zou hebben gemaakt van uitspraken van het gerechtshof in een arrest van 8 december 2009, dit om de doodeenvoudige reden, dat dit arrest een andere zaak betrof inzake andere partijen en mr. Naus bovendien wist, dat het Hof in dat arrest inzake artikel 14.2 een kapitale juridische misslag had gemaakt. Op die juridische misslag is het Hof later overigens ook teruggekomen, dit door de uitleg en het betoog van Hofs jr. in zijn akte d.d. 16 maart 2010, welke akte ook mr. Naus ter beschikking had op het tijdstip van de comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 in de zaak V.N.I./B.Th.Hofs, dit zoals te lezen is onder punt 42 van onze brief d.d. 22 december 2011.

Wij hebben er in klacht 9 bovendien uitdrukkelijk op gewezen, dat collega's van mr. Naus de betekenis en strekking van artikel 14.2 wel degelijk hadden begrepen, hetgeen de handelwijze van mr. Naus in een nog kwader daglicht stelt. Het is hem uitstekend gelukt de rechter te misleiden, met name ook door zijn betoog ter comparitie van partijen, hetgeen blijkt uit het feit, dat de

kantonrechter het bedrag van € 604.321,86 als boete in haar eindvonnis d.d. 13 april 2010 heeft goedgekeurd, zij het dat zij een (extreme) matiging heeft toegepast door de boete te stellen op € 15.000,--(omdat de last voor B.Th.Hofs anders niet te dragen zou zijn !), welke bedrag overigens nog ca. € 13.000,-- te hoog was, zo Hofs sr. al een boete verschuldigd was.

Ad klachtenonderdeel 12)

De stelling van de Raad, dat klagers niet aannemelijk hebben gemaakt, dat mr. Naus met Hofs-Akkermans op basis van het vonnis van 13 april inzake de berekeningen afspraken heeft gemaakt is volkomen uit de lucht gegrepen. Onder klacht 12 is overtuigende bewijsvoering geleverd, dit met bijlagen onderbouwd, dat er wel degelijk duidelijke afspraken tussen de beide gemachtigden zijn gemaakt en tevens, dat mr. Naus die willens en wetens geschonden heeft. Daar behoeft niets meer aan te worden toegevoegd. Het slechts zonder enige bewijsvoering weerspreken door mr. Naus in zijn brief d.d. 9 februari 2012 snijdt geen hout, dat moge duidelijk zijn, net zo min als ook zijn dienaangaande leugens inzake de inhoud van het telefoongesprek hem kunnen baten.

De door B.Th.Hofs toegezegde berekening is door hem op 26 mei 2010, dit samen met een begeleidende brief, aan mr. Naus toegezonden, zoals vermeld onder onze klacht 13. In onze brief d.d. 13 april 2012 hebben wij geschreven, dat mr. Naus nooit op die berekening en die brief heeft gereageerd, hetgeen veelzeggend is.

Ad klachtenonderdeel 13 en 14)

De akties van mr. Naus naar aanleiding van het vonnis waren alle onjuist, zoals onomstotelijk door ons aangetoond onder deze klachten. Wij wijzen in de eerste plaats op de met hem gemaakte afspraken (die door de Raad ten onrechte niet voor waar worden gehouden) inzake de berekeningen en de door B.Th.Hofs ook daadwerkelijk op 26 mei 2010 opgemaakte en aan mr. Naus toegestuurde berekening, waaruit goed onderbouwd is gebleken, dat niet V.N.I. een vordering had op B.Th.Hofs maar andersom deze laatste op V.N.I., waarbij B.Th.Hofs nota bene heeft vermeld, dat inzake die berekening advies is gevraagd bij het juridisch loket, Jurofoon en een advocaat.

Tevens benadrukken wij, dat mr. Naus op de hoogte was althans als advocaat op de hoogte kon zijn van de strekking van wetsartikel 149 Rv. en dat B.Th.Hofs in de brief van 26 mei 2010 meer dan 20 juridische misslagen van de kantonrechter in haar vonnissen heeft opgesomd, waarvan enkele zeer zwaarwegende.

Wij verwijzen naar de in deze zeer belangrijke uitspraken van de Hoge Raad, zijnde **HR 22 april 1983, NJ 1984, 145** en **HR 22 december 2006, NJ 2007, 173**, waarnaar wij in onze klachtenbrief onder punt 76 hebben verwezen, inhoudende:

De tenuitvoerlegging van een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis of arrest kan worden geschorst indien de tenuitvoerlegging ervan een noodtoestand veroorzaakt bij de geëxecuteerde dan wel er sprake is van misbruik van bevoegdheid.

Van een dergelijke noodtoestand of misbruik van bevoegdheid is sprake wanneer het te executeren vonnis klaarblijkelijk op een juridische of feitelijke misslag berust.

Alleen al vanwege het bij mr. Naus bekende feit, dat er van een gelijkkluidendheid van uitspraak in de separaat gevoede procedures inzake R.T.B.Hofs en B.Th. Hofs geen sprake meer kon zijn, had hem van verdere stappen richting B.Th. Hofs moeten weerhouden, welke situatie door ons onder klacht 14 uitgebreid is toegelicht en voor het voetlicht gebracht.

Evident is, dat mr. Naus zodoende alleen maar had kunnen wachten op de uitspraak van het gerechtshof in de zaak V.N.I./B.Th.Hofs, die uiteindelijk is gekomen op 2 oktober 2012 en waarin dus is bepaald, dat B.Th.Hofs nooit iets aan V.N.I. verschuldigd is geweest en waaruit overigens

ook duidelijk blijkt, dat hetzelfde geldt voor R.T.B.Hofs. Dat deze laatste is opgezaald met een op vele punten foutief arrest, zijnde het arrest d.d. 19 april 2011, waarin hij is veroordeeld tot betaling aan V.N.I. van een bedrag van € 531.710,41 en de hoge proceskosten, dit uitvoerbaar bij voorraad, is een onvoorstelbare zijn leven verwoestende schanddaad, die zich in onze veel geprezen rechtsstaat niet zou mogen voordoen.

Mr. Naus zou moeten beseffen, dat hij meer dan zijn steentje heeft bijgedragen aan deze wantoestand en het is de Raad ten voeten uit, dat hij daar een dergelijke advocaat met allerlei gedraai en gelieg mee laat weggomen.

Ad klachtenonderdeel 15)

Overtuigend is door ons bewezen, dit met name onder de klachten 9, 10 (punt 46), 12 (punt 54) en 15 (punt 66), dat mr. Naus geheel bewust artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst verkeerd heeft geïnterpreteerd en tevens geheel bewust meerdere malen foutieve berekeningen in het geding heeft gebracht, dit met uitsluitend en alleen tot doel de kantonrechter te misleiden en haar zodoende ertoe te brengen B.Th.Hofs te veroordelen tot betaling aan V.N.I. van een exorbitant boetebedrag op grond van dit artikel. Dat de Raad deze handelwijze van mr. Naus goedpraat met te verwijzen naar een zogenaamd uitgebreid debat voorafgaande aan de veroordeling door de kantonrechter bewijst alleen maar hoe ver de Raad gaat, dit tegen beter weten in, om advocaten in het gelijk te kunnen stellen en uit de wind te houden.

Overigens gaat klacht 15 helemaal niet over de veroordeling van de kantonrechter inzake het betalen van B.Th.Hofs van een boete, zoals de Raad het doet voorkomen, maar over het feit, dat mr. Naus ondanks het oordeel van het Hof inzake het boetebeding van artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst in zijn arrest d.d. 10 augustus 2010 (in de zaak V.N.I./Hofs jr.), in zijn Incidenteel Appel in de zaak V.N.I./Hofs sr. toch weer teruggrijpt naar het arrest d.d. 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr. met daarin de foutieve interpretatie van het betreffende boetebeding. In het arrest van 10 augustus 2010 is R.T.B.Hofs inzake zijn betoog met betrekking tot het boetebeding namelijk compleet in het gelijk gesteld en heeft het Hof moeten toegeven, dat zijn oordeel daaromtrent in het tussenarrest d.d. 8 december 2009 ten gronde foutief was !.

Het is dus een ronduit schandalige aktie van mr. Naus om desondanks via het Incidentele Appel toch weer te trachten ook het Hof over te halen B.Th.Hofs tot een gigantische bedrag aan boete te veroordelen.

Hoewel wij bergrijpen, dat de zaak ook in deze zeer complex is zou de Raad zich in de eerste plaats hebben moeten realiseren, dat die puinhoop (een ander woord is er niet voor) met name is veroorzaakt door de rechterlijke macht, dit in vruchtbare samenwerking met mr. Naus en dat de Raad er als (zogenaamd) onafhankelijke beoordelaar in ieder geval niet een onschuldige burger de dupe had mogen laten worden door de betreffende advocaat "vrij te pleiten". Volstrekt duidelijk is echter, dat de Raad alles uit de kast heeft gehaald om de "kongsi" te beschermen, daarbij zelfs een procedure uit onrechtmatige daden tegen Poelmann van den Broek advocaten bemoeilijkend, omdat Poelmann verwijst naar uitspraken van de Raad ter ondersteuning van haar bewering, dat haar advocaten geen onrechtmatige daden hebben begaan.

Ad klachtenonderdeel 17)

Wij stellen, dat met overlegging bij klacht 17 van bijlage 32, waarin de complete gang van zaken met betrekking tot de beslagleggingen wordt geschetst, overtuigend is bewezen, dat advocaten van Poelmann, zijnde voorgangers van mr. Naus in de litigieuze kwestie, zich wel degelijk schuldig hebben gemaakt aan fraude en bedrog inzake die beslagleggingen. Het is werkelijk verbijsterend te noemen, dat de Raad zonder enige onderbouwing durft te stellen, dat die collega's van mr.

Naus alles volgens de regels hebben gedaan. Het kan de Raad niet baten om te verwijzen naar het vonnis van 28 september 2008, omdat mr. Naus in zijn dienaangaande pleitnotities (terecht) heeft gesteld, dat de conservatoire beslaglegging op 11 december 2003 de procedure in de hoofdzaak betrof. In die pleitnotities heeft hij daarbij echter niet vermeld, dat V.N.I. (in casu haar advocaat, een collega van mr. Naus) geheel ten onrechte inzake het vonnis in kortgeding d.d. 30 januari 2004 reeds op 13 februari 2004 executoriaal beslag had gelegd en dit op 18 maart 2004 had overbetekend aan de hypotheekhouders, hetgeen allemaal in die bijlage 32 is verwoord. Dus hoezo geen onrechtmatige handelwijze van mr. Naus ? Lezen Raad , dit ook wat de uitgebreidere stukken aangaat, met name nu het om een enorm belang gaat !.

Overigens merken wij op, dat mr. Naus die onrechtmatigheden helemaal niet heeft ontkend. In zijn reactie op onze klacht 17 heeft hij het alleen over het door hem (op 6 december 2010) gelegde executoriale beslag op grond van het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 en deelt hij mede, dat de betreffende notaris een bespreking met Hofs c.s. heeft gevoerd en inmiddels de opdracht heeft gekregen om de executie te continueren.

Saillant detail: die notaris heeft net als een vorige notaris, die de opdracht tot executie van mr. Naus had gekregen naar aanleiding van bewijsvoering onzerzijds, dat er een noodtoestand zou ontstaan bij gedwongen verkoop van de woning (zie inzake die noodtoestand onder punt 75 van de brief d.d. 22 december 2011) de opdracht aan zijn opdrachtgever geretourneerd !

Ad klachtenonderdeel 18)

Gezien alle door de kantonrechter in haar vonnissen gemaakte juridische misslagen, waarvan de meest ernstige degelijk onderbouwd in de klachtenbrief d.d. 22 december 2011 zijn verwoord en waarvan mr. Naus kennis droeg, is het werkelijk een grof schandaal, dat mr. Naus desondanks die denigrerende opmerkingen durfde te maken, dit o.a. door Hofs sr. een drang om een slachtofferrol aan te nemen toe te dichten, te stellen dat Hofs sr. simpelweg niet kan verdragen dat de kantonrechter de meeste van zijn verweren niet heeft gevolgd en Hofs sr. zich ten onrechte beklagt over de wijze waarop zowel de kantonrechter als het Hof de akten van bedrijfsoverdracht hebben beoordeeld. Werkelijk onvoorstelbaar is het, dat hij als reactie op onze klacht die opmerkingen in zijn brief d.d. 9 februari 2011 rechtvaardigt door aan te geven dat die zijn gemaakt *vanwege de frustratie van cliënte over de proceshouding van Hofs c.s. in de kostenverslindende procedure*. Typisch een reactie van iemand die de balk in zijn eigen ogen niet ziet maar wel de splinter in die van een ander en bovendien over geen enkel empathisch vermogen beschikt. Mr. Naus vertoont alle kenmerken van een psychopaat, dat is evident.

Wij stellen uitdrukkelijk, dat het eveneens een grof schandaal en onverteerbaar is, dat de leden van de Raad ondanks de keiharde bevestiging middels het arrest van het gerechtshof d.d. 2 oktober 2012, dat B.Th.Hofs en overigens ook zijn zoon gedurende de jarenlange procedures in hun recht hebben gestaan, toch nog durven te stellen, dat zij het eens zijn met mr. Naus, dat de door hem gemaakte opmerkingen niet onnodig grievend zijn.

Weliswaar stelt de Raad onder punt 5.3 begrip te hebben voor het feit, dat de veelheid aan procedures en het lange tijdsbestek dat daarmee gemoeid is geweest een grote wissel moet hebben getrokken op het uithoudingsvermogen van klagers, maar de Raad begrijpt kennelijk niet, dat die wissel met name zo groot is geweest door het keer op keer door de heren Hofs geconfronteerd worden met de leugens en verdraaiingen van zowel de advocaten van de wederpartij als van de vele betrokken magistraten. How low can you go ?

Ad klachtenonderdeel 19)

Hier poneert de Raad een hem en mr. Naus conveniërende stelling.

Uit punt 87 van onze klachtenbrief blijkt echter in de eerste plaats, dit zoals ook meermalen in de klachtenbrief gesteld, dat mr. Naus niet over een juist en goed onderbouwd vonnis beschikte,

waardoor hij sowieso niet mocht overgaan tot de gedwongen verkoop van onze woning. Onder punt 92 wordt nogmaals gemeld, dat er op onze overtuigende bewijsvoering niets werd uitgedaan en er vonnissen en arresten zijn geweest met tal van zeer ernstige juridische misslagen.

Vanuit die context had het de Raad duidelijk moeten zijn, dat wij slechts ten overvloede hebben gesteld, dat de woning bij een executoriale verkoop vrijwel geen enkele verhaal zou bieden voor V.N.I. en in verband daarmee hebben gewezen op wetsartikel 13 BW 3, dit met name inzake lid 2.

Ad klachtenonderdeel 20)

Overtuigend is bewezen, dat mr. Naus tijdens de hoger beroep procedure heeft gehandeld in strijd met het LPR waaraan iedere advocaat zich heeft te houden en waarvan justitiabelen ook wordt voorgehouden, dat advocaten zich dienaangaande zeer goed aan de regels houden. In de zaak V.N.I./Hofs jr. werd deze laatste echter een pleidooi geweigerd, omdat zijn advocaat het verkeerde H-formulier had ingevuld ! .

Wij stellen nogmaals uitdrukkelijk, dat wij degelijk onderbouwd hebben bewezen, dat deze advocaat op velerlei gebied een wel zeer scheve schaats heeft gereden, daarbij gedragscodes en wetten geweld aan doend en dat al onze klachten door de Raad alleen maar zijn afgewezen dan wel onbehandeld zijn gebleven om mr. Naus de hand boven het hoofd te houden.

Tevens merken wij op, dat van belang is, dat de voorzitter van de Raad in het onderhavige geval mr. B.P.J.A.M. van der Pol was, zijnde vice-president van het gerechtshof te Arnhem, let wel ! het gerechtshof waarvan vijf raadsheren, te weten **Mrs. J.P.Fokker, I.A.Katz-Soeterboek, H. van Loo, G.P.M. van den Dungen en W.Duitemeijer** het hebben gepresteerd vijf foutieve arresten te wijzen in de zaak V.N.I./Hofs c.s., zijnde d.d. 10 juni 2008, 8 december 2009, 10 augustus 2010 en 19 april 2011 ten aanzien van R.T.B.Hofs en d.d. 1 maart 2011 ten aanzien van B.Th.Hofs. Bovendien zijn drie van deze raadsheren door R.T.B.Hofs gewraakt, dit met vermelding door hem van alle door hen begane juridische misslagen en andere fouten en heeft B.Th.Hofs in oktober 2011 een klachtenprocedure ingevolge de Klachtenregeling geëntameerd wegens meerdere schendingen van het LPR, welke procedure zijdens het gerechtsbestuur werkelijk tenenkrommend is verlopen en het weigerde zijn ongelijk te bekennen, dit ondanks overtuigende bewijsvoering van B.Th.Hofs.

Van een onafhankelijke, kundige en juiste beoordeling is gezien al hetgeen in dit Beroepschrift is gesteld geen sprake geweest kan zelfs geen sprake zijn geweest.

Wij verzoeken het Hof van Discipline dan ook met klem de Beslissing van de Raad van Discipline te vernietigen en thans een juiste Beslissing te nemen.

Tenslotte:

Wij hebben de zaak integraal aan vele weldenkende burgers voorgelegd en zonder uitzondering hebben zij gesteld, dat een advocaat als mr. Naus geschorst dient te worden, omdat deze een gevaar vormt voor de geloofwaardigheid van de advocatuur in zijn algemeenheid en tevens, dat hij door zijn ondeskundigheid, gedraai en gelieg de rechterlijke macht voortdurend heeft misleid dan wel trachten te misleiden, welke handelwijze fnuikend is voor het niveau en het geloof in de rechtspraak.

Wij zullen de gehele gang van zaken, dit met integrale overlegging van alle proceduristukken, bovendien naar buiten brengen via de website van de Stichting Vrouwe Justitia in Verval en

tevens voorleggen aan de rapporteur toezicht advocatuur mr. R.J.Hoekstra, die ook dit jaar zijn onderzoek dienaangaande zal voortzetten.

Wij benadrukken nogmaals, dat wij volharden in ons standpunt, dat het een advocaat niet is toegestaan, dit ook nog eens tegen beter weten in, geheel bewust stellingen te poneren die op flagrante wijze in strijd zijn met de feiten en met de wet.

In de Beslissing van de Raad d.d. 4 maart 2013 lazen wij ook, dat de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Oost-Nederland (mr. P.M.Wilmink) en de landelijke deken van de Nederlandse Orde van Advocaten (mr. J.Loorbach) ook een afschrift van die beslissing hebben ontvangen en dat ook deze heren hoger beroep kunnen instellen bij het Hof van Discipline. Wij zijn van mening, dat zij dit in in het onderhavige geval ook verplicht zijn. Een opmerking van de secretaris van de Orde van Advocaten in het arrondissement Gelderland, zijn de mw. Hoppenbrouwers, dat zij in haar jarenlange carrière met vele zaken nog nooit had meegemaakt, dat de deken dat gedaan had, zegt niets over de juistheid van de uitspraken van de Raad, maar alleen over het eveneens niet functioneren van die deken. Het is immers volstrekt onaannemelijk, dat de Raad altijd alle zaken correct heeft afgehandeld en dit zeker niet wanneer het de meer complexe zaken betreft.

Wij hebben dan ook besloten de beide heren per e-mail een kopie van ons Beroepschrift te sturen en hen te wijzen op hun plichten in deze, met name nu de heer Loorbach in het afgelopen jaar kond heeft gedaan van het goede niveau, de juiste werkwijze en de integriteit van de Raden van Discipline en het Hof van Discipline.

Hoogachtend,

B.Th.Hofs

H.M.S.Hofs-Akkermans

R.T.B.Hofs

Jeurlinksweg 2
7451 CL Holten
Tel. 0548-367422

Bijlagen: 5